

โครงการความรู้พื้นฐานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

1. โครงการ ความรู้พื้นฐานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2. หลักการและเหตุผล

นับตั้งแต่เกิดวิกฤตสิ่งแวดล้อมของโลกในช่วงยุค 70 ต่อมาองค์การสหประชาชาติจึงได้จัดการประชุมที่ได้นำผู้นำจากนานาประเทศทั่วโลกมาประชุมเพื่อหาแนวทางและสร้างความร่วมมือระหว่างกันโดยใช้หัวข้อ “การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (UN Conference on the Human Environment)” ณ กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ระหว่างวันที่ 5-16 มิถุนายน ค.ศ. 1972 ส่งผลให้แต่ละประเทศต้องมีการกำหนดแนวทาง มาตรการและระเบียบบังคับใช้บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิกฤตสิ่งแวดล้อม มีสาเหตุมาจากกิจกรรม โครงการหรือกิจการพัฒนาต่าง ๆ ของมนุษย์ การใช้เครื่องจักรที่ปลดปล่อยมลพิษต่าง ๆ โดยไม่มีการควบคุม การใช้ทรัพยากรมากเกินไปที่ธรรมชาติสามารถรองรับได้ สิ่งเหล่านี้เองจึงทำให้เกิดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่าง ๆ ในชั้นบรรยากาศ ส่งผลให้มีการดูดซับและกักเก็บรังสีความร้อนในชั้นบรรยากาศโลก ทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มสูงมากยิ่งขึ้น อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

ด้วยเหตุนี้ในเวลาต่อมา แนวคิดเรื่อง “การคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น” หรือ “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม : EIA” จึงได้เริ่มขึ้นครั้งแรกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อรัฐสภาของสหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมายที่เรียกว่า The National Policy Act of 1969 หรือ NEPA เพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งก่อนมีโครงการหรือกิจการ ระหว่างการก่อสร้างโครงการ และภายหลังที่โครงการหรือกิจการดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ โดยต้องมีการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นโดยการคาดการณ์ล่วงหน้า เพื่อหาแนวทาง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น แนวความคิดนี้ได้แพร่หลายไปยังหลายประเทศ เช่น เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม เยอรมนี ฝรั่งเศส สเปน โคลัมเบีย เวเนซุเอลา เม็กซิโก บราซิล ออสเตรเลีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และญี่ปุ่น เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยนั้นได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 เนื่องจาก EIA นั้น ได้รับการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อความอยู่หลายครั้ง จนกระทั่ง ในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้มีการกำหนดระบบการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (คชก.) ซึ่งทำให้ระบบ EIA ในประเทศไทยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

EIA มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการควบคุมไม่ให้เกิดโครงการหรือกิจการหรือกิจกรรมอื่นใด มีการก่อมลพิษมากเกินไปจนขัดจำกัดที่ธรรมชาติสามารถรองรับได้ จนกระทั่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน ช่วยลดการปลดปล่อยของเสีย มลพิษให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินกว่ากฎหมายกำหนด นอกจากนี้ EIA ยังมีบทบาทช่วยลดก๊าซเรือนกระจกซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการที่จะช่วยให้สถานการณ์โลกร้อนในปัจจุบันมีแนวโน้มลดลงหรือคงที่ แต่จะพยายามไม่มากไปกว่านั้น

ด้วยเหตุนี้ผู้จัดทำโครงการจึงเล็งเห็นความสำคัญของการเพิ่มพูนความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อเตรียมความพร้อมทางอาชีพที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความรู้อันพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

4. ระยะเวลาดำเนินการ

4.1 กำหนดการจัดโครงการในช่วงเดือนมกราคม-เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567

4.2 รูปแบบออนไลน์

5. กลุ่มเป้าหมาย

5.1 นักเรียนในโรงเรียนที่ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) กับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

5.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 4-6 มีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

6. วิธีการดำเนินการ

6.1 รับสมัครนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 4-6 จากโรงเรียน MOU ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผ่าน Website ของคณะฯ

6.2 บริการวิชาการให้นักเรียนจากโรงเรียน MOU ในหัวข้อ “ความรู้พื้นฐานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” รูปแบบการนำเสนอผ่านระบบออนไลน์ (บรรยายในรูปแบบ PowerPoint) ในช่วงเดือนมกราคม-เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567 ระยะเวลา 2.0 ชั่วโมง/ครั้ง

6.3 นักเรียนผู้เข้าร่วมทำแบบประเมินผลการเรียนรู้

7. ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมหลัก

7.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุนีย์ จำรัส	ผู้รับผิดชอบโครงการหลัก
7.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิรินทรา วันดี	คณะทำงาน
7.3 อาจารย์โปรดปราน คำอ่อน	คณะทำงาน
7.4 ดร.ปพิชญา ศรีเทพ	คณะทำงาน
7.5 อาจารย์สุวิมล ศานติชาติศักดิ์	คณะทำงาน

8. งบประมาณ

-ไม่มี-

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เข้าร่วมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น และสามารถใช้ความรู้ที่ได้ในการเตรียมความพร้อมทางอาชีพที่เกี่ยวข้องต่อไป

11. การประเมินผล

ประเมินความพึงพอใจหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุรีย์ จำรัส)

หัวหน้าโครงการ



(รองศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ เมืองประทับ)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจเพื่อสังคม

ผู้ให้ความเห็นชอบโครงการ



(รองศาสตราจารย์สุชาดา ทิพย์มนตรี)

รองอธิการบดีวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

ผู้อนุมัติโครงการ